

Natuurtalent Jan Regouin

TEKST PAUL KNIJFF EN
GERRIT JAN MOLENKAMP,
COMMISSIE SENIOREN

Jan Regouin werd in 1944 te Cuijk geboren als zoon van een leerfabrikant. Al jong toonde hij een niet aflatende interesse voor de natuur en de agrarische wereld. De liefde voor alles wat groeit en bloeit, hand in hand met zijn passie voor de jacht, loopt als een rode draad door zijn leven.

Jan volgde middelbaar onderwijs aan het gymnasium van het Canisius College te Nijmegen. Het buitenleven leidde af; zijn ouders stuurden hem naar het internaat van het Canisius. Zijn liefde voor het boerenbedrijf werd zo sterk dat hij op zeventienjarige leeftijd koos voor de Hogere Agrarische School in Roermond, destijds een opleiding voor vooruitstrevende katholieke boeren. Jan liep diverse stages onder andere op een groot varkensproefbedrijf

in Engeland en hij was kind aan huis op het Rundvee K.I.-station te Beers, waar dierenarts Toon Kuipers directeur was. Kuipers kreeg destijds de opdracht het grootste varkensbedrijf van Nederland te bouwen, later bekend als FOMEVA. Hier kwam Jan tot het besef dat kunstmatige inseminatie voor varkens onontbeerlijk was. Na de HAS werd hij in 1964 assistent-bedrijfsleider op het varkensproefbedrijf van veevoederfabrikant Wilhelm Schaumann in Duitsland.

DIERGEENEESKUNDE

Jan maakte in navolging van een vijftal HAS-genoten in 1965 de overstap naar de studie diergeneeskunde (en ook naar Veritas). Hij vond onderdak in het souterrain van zijn tante Truus aan Poortstraat 6 waar hij tot zijn afstude-

ren woonde voor 40 gulden per maand. Aanvankelijk woonde hij er met Jan Coppelmans, maar al gauw met zijn vriendin Gonny Nugteren met wie hij enkele jaren later trouwde. Daar werd ook hun eerste kind, dochter Wally, geboren.

Na een voorspoedige propedeuse werkte Jan in de zomer weer bij Schaumann. Het kandidaats volgde in 1967. Jan genereerde inkomsten uit diverse studentassistentenschappen bij de faculteit Biologie alsmede bij Anatomie en Bacteriologie op de faculteit Diergeneeskunde. Na zijn D1 assisteerde hij bij de massabestrijding in de dierenartsenpraktijk Rosmalen. Jan reed paard bij De Solleysel waar hij ook bestuurslid was. Zijn afstudeerscriptie ging over K.I. bij varkens. Hij studeerde in juli 1971 cum laude af.

INTENSIEVE VARKENSHOUDERIJ

Jan ging aan de slag in Rosmalen bij Jos Wijsmuller en Jan Roelofs. Daar maakte hij kennis met ABR, op dat moment het grootste varkensbedrijf in Nederland. Hier kwam zijn interesse voor de intensieve varkenshouderij tot volle bloei. Een associatie zat er niet in. Jan zette zijn loopbaan voort in Helmond waar hij met Piet Wijnker associeerde. Rond Helmond zaten destijds enkele vooruitstrevende agrariërs die de grootste varkenshouders van Nederland waren.

Jan nam ze mee naar de varkensvakbeurs in Hannover. Later werd speciaal voor hen op Proefbedrijf de Schothorst aangepast varkensvoer ontwikkeld. Jan had jarenlang de leiding van de afdeling Van Gennip K.I. Ze leverden zelfs S.P.F.-biggen uit meer dan zestig keizersneden.

Rond Helmond zaten veel nertsenfokkerijen. Ook daar had Jan bemoeienis mee. Hij maakte naam door massaal kattenziektevaccin toe te passen, toen bleek dat een dodelijke infectieziekte daarmee succesvol kon worden bestreden.

De kleine huisdierenpraktijk in Helmond kwam tot bloei nadat Jan met veel enthousiasme voordrachten ging geven op ouderavonden op scholen. Hij haalde de lokale boekhandelaar erbij, die de geïnteresseerde ouders ter plekke boeken kon leveren. Vermeldenswaard is nog dat Jan in Legoland een planbord met legosteentjes zag. Hij introduceerde dat in zijn praktijk. Die toepassing vond elders en tot op de dag van vandaag navolging.

CONSULTANT

In 2000 vond Jan het welletjes. Hij had dertig jaar de kar getrokken en was inmiddels in Achel (B) gaan wonen. Van daaruit is hij nog twee decennia consultant geweest buiten Nederland: Duitsland, alle Oost-Europese staten, Rusland (met toen al bedrijven met 10 à 20.000 zeugen), Italië (hij ging ervoor naar 'de nonnen in Vught'), Griekenland en in Azië. Ook het PUM-vrijwilligersproject heeft met zeventien uitzendingen kunnen profiteren van zijn expertise.

Terugkijkend vindt Jan dat het vakgebied zoötechniek en varkenshouderij zwaar onderbelicht was in Utrecht. Hij heeft zich de expertise noodgedwongen op een andere manier eigen moeten maken. 🐷

WAARNEMINGEN EN OPMERKINGEN VAN JAN REGOUIN

- Actiegroepen voor dierenzaken bestaan voornamelijk uit stadse burgers.
- Zodra je het dier een naam geeft, kun je het niet meer opeten.
- Van varkens wordt geaccepteerd dat je het vlees eet en de huid vernietigt. Zou je dan niet het omgekeerde mogen doen bij pelsdieren, terwijl die daarnaast ook nog eens voor een groot deel pluimvee-slachtafval consumeren?
- Nertsen zijn Nederland dan wel uit, maar het fokken gaat onverminderd door in Rusland.
- Bio-industrie moet dicht bij de voerbron, maar verder van de mensen af.
- Maatschappelijke stromingen leiden tot nieuwe vereisten waar de boer aan moet voldoen zonder dat die kosten kunnen worden doorberekend. De consumenten zouden er meer voor over moeten hebben.
- Witvlees van anemische kalveren is zonder meer een misstand. Batterijkippen ook.
- Er is een toekomst voor dierenartsen die zich willen inleven in dierlijke productie. Diergeneeskunde in Utrecht en de Wageningen Universiteit moeten de handen ineen slaan.